

Fotó: Kalmár Zoltán

Az Ige testté lett

Jelen számunkban...

- Bemérés Biharban és a Szilágyságban
- Lelkipásztor-avatás Gyergyóban
- Aranymenyegzők a feketegyarmati körzetben
- Női csendesnap Székelyföldön
- TELEK – 46.
- Hálaadás és jubileum Kiskapuson

„Ráuntunk erre a szóra, mielőtt megértettük volna igazán a lényegét, s mielőtt hagytuk volna, hogy lenyűgözzön. Pedig tényleg ennek kellene az ünnep középpontjában állnia. Engednünk kell, hogy az a mérhetetlen szeretet lenyűgözzön, amiről maga Isten tanúskodik. Hiszen az, hogy a Fiát a földre küldte, egyértelmű visszajelzés mennyei Apukánk odaadásáról és kegyelméről.”

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. (Jn 1:14)

Mikor e sorokat írom, még csak november van, de az üzletek karácsonyi díszletei és roskadozó polcai már hetek óta jelzik a közelgő ünnepet. Amint telnek a napok, hívő emberekként mi azt a nagy ünnepet várjuk egyre fokozottabb vágygal, amelynek nem lesz vége sohasem. Erős honvágy tölti el szívünket, mert ez a föld – minden szépsége és onnét felülről alászálló áldásai ellenére – csak egy rövid időre otthonunk. Múlандó az életünk, és múlandó ez a földi otthonunk is – de Isten újat teremt helyette. Csodálatos kilátások tárulnak fel előttünk: romolhatatlan országunk, az angyalok és az üdvözült szentekkel való találkozás, a tökéletesség állapota, és ami felülmúlja mindezeket: meglátjuk Jézust, és mindörökké Vele leszünk! Annak, hogy ez az élő reménységünk, hitünk legyen, ára volt. Nagy ára: az Ige testté lett!

Az Ige testté lett

Nagy értetlenkedést és megbotránkozást váltott ki János apostol kijelentése, miszerint az Ige testté lett. A görög filozófia Logosz-fogalmába nem fért bele a testet öltés lehetősége. Hogy lehet testté az univerzumot átitató törvényszerűség, a „világrész”, a megismerhetetlen Teremtő személytelen kisugárzása, amely a lelket az anyagi világ börtönéből átemeli az ideák világába? Kétezer éve vallja és hirdeti a megváltott nép, a vértanúság koszorújával felékesítettek százezrei a világ által bolondságnak >>> 3. oldalon

Bátorság-sorozat, II. kötet

Útjára indul a Bátorság-sorozat második kötete: Tamás, a bibliai apostol életéről. Elgondolkodtató volt számomra, miközben fordítottam, hogy milyen keveset is tudunk róla. A keresztyén tanúságtételükért mártírhalált halt apostolok közül talán Tamás a legtöbbet emlegetett. Indiai apostolságáról többet írtak énekekben, versekben és történetekben, mint tanítványságáról az evangéliumokban. Bár „Hitetlen Tamás” néven ismerjük, ez az apostol annyira meg volt győződve Jézus Krisztus feltámadásáról, hogy elvitte az evangéliumot Indiába, ahol mártírhalált halt a hindu papok kezei által. Megrendítő, és egyben bátorító tiszta tanúságtétele, buzgó hite, amely e könyv segítségével élénk tárul. (Jel 6:9-11)

Aki szeretne igényelni belőle, kérem jelezze a **073550168**-as telefonszámon! **(Kelemen Andrea)**

Sajtótermékek – 2026

2026-ra a **Szeretet** 40, az **Áhítat** 35, a **Vezérfonal** 12, a **Falinalaptár** 5, a **spirális naptár** 25 lejbe kerül. A **Harmatcseppek** ára 70 lej lesz egy évre, ugyanúgy 4 szám fog megjelenni 64 oldallal, mint idén. A rendelés megkönnyítése érdekében egy kérdőívet kérünk kitölteni, amelynek a QR kódját a mellékelt képen találják. A **Harmatcseppek** tehát csak ezen a platformon lehet megrendelni.

Spirális tervező-naptár 2026-ra

Továbbra is kapható a Szövetségénél a spirális tervező-naptár 2026-ra. A kiadvány 12 színes fotóval illusztrált oldalt tartalmaz, terveződobozzal minden napra. Ezekben bejegyezhetők a tennivalók, évfordulók, közelgő események. Ára 25 lej. Alább, izelítőül a naptárból, a magyarkiskapusi imaház belső tere.

Karácsonyi könyörgés

*Mint Betlehemben, zsúfolt a város,
megszállta tenger idegen.
Uram, szállásra hol találsz most?
Nem maradsz-e a hidegen?*

*Szívem istállójába, amely
szállást csak barmoknak adott,
térjél be hát! Számodra van hely,
találsz egy csendes jászlat ott.*

*Csillogó arannyal, drágakővel
nincs ékesítve ez a ház.
Mégis, ne rettenj vissza tőle,
ha szénát, pozdorját találsz,*

*Ha nem lehet méltó tehozzád,
Kinek egek örvidenek...
Lásd, ez vagyok... térjél be hozzám,
s hozd el számomra fényedet!*

Füle Lajos

>>> *címoldalról*

kikiáltott nagy igazságot: az Ige valóban testté lett! Az Atyával és a Szentlélekkel egylényegű, együtt áldandó, valóságos Isten, a Fiú, valóságos emberi, hústestet öltött magára. Ezt az igazságot jelentette ki az ezelőtt 1700 évvel megtartott Niceai Zsinat is a nagy krisztológiai viták idején. A Szentlélek által fogantatott a kiválasztott szűzben, és megszületett, mint közülünk bárki: kiszolgálottan, piciként. Lehetett volna nagyobb, kiválóbb, rendkívüli testté is – mint valami óriás, mint valami hős a mitológiákban, de Ő hozzánk hasonlóvá lett: szükségletei voltak, szenvedett, vére hullt, megízlelte a halált. Hadd késztessem újra megalázkodásra ez a tény ezen a karácsonyon is!

Az Ige közösséget vállalt velünk

Az ablakból figyelve valaki megsajnálta a hóban élelem után kutató galambokat. Kiment hát, hogy magot szórjon eléjük. De amint közeledett, a madarak mindegyre felrebbentek. Csak akkor jöttek vissza, amikor jóakarójukat biztonságos távolságban látták. „Ahhoz, hogy ne repüljenek el tőlem félve, nekem is galambbá kellene változnom” – állapította meg sóhajtva az ember. Az Ige nemcsak, hogy testté lett, hanem közösséget is vállalt velünk. Velünk, akik Istennek hátat fordítottunk, akitől elszakadtunk úgyannyira, hogy „nincs, aki keresse, nincs, aki értse, nincs, aki jót tegyen csak egy is.” Az Ige közöttünk lakozott – de nem egy jól őrzött, elkülönített palotában, nem ékességekkel és minden földi jóval ellátott luxus-lakhelyen, hanem a rongyosak, a mezítláb járók között. Szent sátor lakott közöttünk (a lakozott szó a görögben sátorra utal). És nemcsak, hogy velünk lakott – kortársaival –, hanem a velünk való közösséget egy örökkévalóságon át vállalja megváltozhatatlan hűséggel, szeretettel, kegyelemmel. Hít által, az Ő vére árán van részünk ebben a közösségben. Köszönjük meg ezen a karácsonyon!

Az Ige láthatóvá, szemlélhetővé tette az Atya dicsőségét

A megdicsőülés hegyén János is látott valamit az Isten dicsőségéből, ami a testté lett Ige arcán felragyogott. Sohasem tudta elfelejteni, akárcsak Péter, aki szintén örömmel és alázatosan elevenítette fel idős korában is, hogy Vele volt a hegyen. Aki Őt látta, láthatta az Atyát. Aki Őt hallotta, hallhatta az Atyát. Akit Ő meggyógyított, tapasztalhatta az Atya érintését. Aki Őt bántotta, az Atyát bántotta. Így van ez a mind a mai napig. Jézus Krisztus a láthatatlan Isten képe – a kijelentett ige révén feltárja az emberek előtt a láthatatlan világ, az Atya szívének titkait. Boldogok a szemek, amelyek látnak, amelyek az Ő szemlélésében fényesednek! Boldogok a fülek,

amelyek hallanak, amelyek az Ő hangját isszák! Ezen a karácsonyon – és ezután egyre inkább – szemléljük Őt, hallgassuk Őt oly módon, hogy kiszabott napjaink teltével Hozzá hasonlóbakká váljunk. Így tükrözzük, így hordozzuk az ünnepi díszletek és roskadozó polcok sötét világában a mennyei világosságot!

Az Ige kibékíti a kegyelmet és az igazságot

Az igazság az, hogy kivétel nélkül vétkeztünk, képtelenek vagyunk a változásra, és hogy ítéletet érdemlünk. De Jézus út, igazság és élet azok számára, akiket neki adott az Atya! Magára vette bűneink és adósságunk terhét, és anélkül vitte fel testében a fára, hogy az Ő szentségében, tisztaságában, ártatlanságában a legkisebb kárt is okozta volna. Általa kaptunk kegyelmet az új életre, kegyelmet a szolgálatra, kegyelmet az örök üdvösségre. Ő minden bűnünkért tökéletesen eleget tett, a minket illető átkot Ő hordozta, amint ott függött ég és föld között. Ezért öltött testet. Karácsonykor erre a fel-foghatatlan, csodálatos, ámulni és megalázkodni készítő, kimondhatatlan szeretetre szegezzük tekintetünket – túl a terített asztalokon, ünnepi díszeken és hanglejtőn. Tegyük ezt szünet nélkül, egyre fokozottabb örömmel és szolgálatkészséggel, míg nemsokára meg nem látjuk Őt úgy, amint van!

Kiss Lehel, főszerkesztő

Megtaláltad te is?

*A karácsony: inkarnáció,
megtestesült a Szeretet,
s rátaláltak pásztorok, bölcsék,
Jézust kereső emberek.*

*Számodra is ez a karácsony?
Kerested te is – mint azok –
Betlehemet, a jászolbölcsőt,
a csodálatos csillagot?*

*Neked sem volt mindaddig nyugtod,
míg meg nem tudtad, hol leled, –
s ha megtaláltad, Neki adtad
legdrágább kincséd: a szívedet?*

Hézszer Zoltán

Bemerítés Margittán...

Isten ebben az évben is új tagokkal gyarapította a margittai gyülekezetet. Az Övé legyen a dicsőség ezért! Július 27-én négy személy (Micula Stefánia, Micula Zoltán, Mészáros István és Pap Ruben) tett fehér ruhában bizonyoságot arról, hogy az Úr Jézus vére minden bűnűktől megtisztította és befedezte őket. Az igehirdetéssel Ferkő Attila, a gyöngyösi (Mo.) gyülekezet lelkipásztora szolgált a Róm 6:1-11 alapján, a bemerítést pedig Szabó Róbert testvér végezte. Isten adjon állhatatosságot a hitben és a szent életre való törekvésben az új tagoknak, a margittai gyülekezetnek, és minden helyen az Ő választott népének! **(-s-l)**

... és Nagyváradon

A Nagyváradon 1. sz. Gyülekezet is fehér ruhásokkal örülhetett 2025. október 12-én. Gyulai Ádám, Kulcsár Benjámin, Nagy Benedek és Gulyás Liviu (a képen balról jobbra) ebben az évben határozták el, hogy az életüket Jézusnak adják, és erről a bemerítésben is bizonyoságot tesznek. A bemerítést Giorgiov Adrián lp. végezte, igehirdetéssel Szűcs Sándor, belényesi lelkipásztor, a Missziókerület elnöke szolgált az ApCsel 8:5-24 alapján a bemerítés és az ezt követő hívő élet feltételeiről: a hit által való lelki szabadulásról, az Úr Jézus nevében való vallástételről, a Szentlélekkel való beteljesedésről, hittársaink tiszteletéről a gyülekezeti életben való részvétel által, valamint a lelki formálódás vágyáról. Az

igehirdetés és az ünnepély visszánézhető a gyülekezet Youtube-csatornáján. Imádkozunk az új tagok és az egész gyülekezet lelki megerősödéséért! **(G. G.)**

Fehér ruhások Nagyaluban

Örömmel volt 2025. szeptember 21-én Szilágy-nagyaluban, amikor öt fiatal a gyülekezetből választott hitéről, és alámerítkezett Jézus példája és parancsa szerint. Az ünnepi istentiszteleten szolgált Király László, dombóvári lelkipásztor, valamint Péter István testvér, aki lelkipásztor volt Nagyaluban ezen fiatalok

születésekor, így ő mutatta be őket, és imádkozott értük. A képen balról jobbra: Király László lelkipásztor, Király Palma Nóra, Tóth Johanna, Sallai Leila, Nagy Jázmin-Júlia, Klippel Alexa és Nagy István lelkipásztor. **(Nagy István lp.)**

Alámerítés Szalárdon

„Lelkem áldd az Urat, egész bensőm dicséred az Ő szent nevét...”, csendült fel az ének dicsérve és áldva a mi Urunkat. Ünnepele a gyülekezet és a menny, mert

két fiatal ember fehér ruhát öltött magára, és odaszentelte az életét Krisztusnak. Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor hirdette az igét a Jelenések könyvének 3. részéből. Figyelmeztetett, hogy vigyázzunk, mert a sátán minden nap kikér minket; neki nincs szabadnapja, de az Úrban mindenkor van erőnk legyőzni, így ne adjunk helyet a kísértőnek. „Ébredj! Ébressz! Erősíts!” – hangzott a további buzdítás (Jel

3:2). Isten kegyelme ma sem kisebb, egyedül Ő az, aki megtarthat minket. A keresztséggel nem fejeződött be az aznapi hálaadás és dicsőítés az Úr felé, hiszen a közös ebéd után hálaadással folytatódott az ünneplés. Ismét Vilmos testvér gerjesztette hálára a szívünket a Kol 3:12-17-alapján. Mint mondta, szentek és szeretettek vagyunk, és így kell gondolnunk egymásra, szívből megbocsátva egymásnak. Később kérte a gyülekezetet, hogy mondjunk hálával kapcsolatos igeverseket, így gyűlt össze az alkalom végére egy hála-csokor Isten ígéből. Az igehirdető szavaival élve kívánom én is, hogy legyen folyamatos bennünk a hálaadás, és vigyázzunk lelkünk öltönyére! **(Elek Krisztina)**

Bemerítés Szilágyszentkirályon

SZeptember 14-én örömteli ünnepre gyűltünk össze Szilágyszentkirályon, ahol tanúi lehettünk Isten munkájának Csapó Flórián és Bálint Róbert életében. Hálat adtunk az Úrnak a bemerítésért, és együtt örülhettünk a körzet testvériségével, családtagokkal, barátokkal. Sebestyén László lelkipásztor Jézus imádatára hívta a gyülekezetet, emlékeztetve arra, hogy Ő tette lehetővé számunkra az üdvösséget. Oláh Elemér misszionárius az Ez 47:1-12 alapján az „élettel teljes folyamról” szólt, amely Istentől fakad, és amelynek belőlünk is áradnia kell. Isten élő templomokká tett bennünket, nem pedig üres sírokká. Paul Gericke arra hívta fel a figyelmünket magyaros közvetlenséggel, hogy Isten a lehető legjobb életre hív bennünket, és hogy hitünk megvallása csupán a kezdete ennek az életútnak. Az 1. Zsoltár alapján emlékeztetett arra, hogy Isten szemében a legjobb élet nem a karrieréről, a címekről vagy az anyagiakról szól, hanem Krisztusról. A legjobb élet ugyanakkor növekvő élet is, mert ami nem növekszik, az haldoklik. Isten nem álló, hanem folyamatosan növekvő keresztyén életre hívott el minket. Nem a bemerítés vagy a gyülekezeti tagság a cél, hanem hogy egyre hasonlóbba váljunk Krisztushoz. A bemerítés tehát nem a cél, hanem az út kezdete a Krisztusban megtalált, bőséges élet felé. (Jn 10:10) Kedves testvérem, aki egykor megtértél és bemerítkeztél, éled-e a legjobb, bőséges életet Krisztusban?

(Módi Mirjám)

Lelkipásztor-avatás Gyergyószentmiklóson

Ünnepi istentisztelet keretében történt meg 2025. július 27-én Baricz Benedek testvér lelkipásztorrá avatása a Contact Baptista Közösségben Gyergyószentmiklóson.

Az avatóbizottságban részt vettek: Borzási Pál lp., a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke, Máté Zoltán, a Székelyföldi Missziókerület elnöke, Tóth Attila lp., Györfi Tóbiás lp. és Fazakas György lp., missziói alelnök. Igihirdetéssel Borzási Pál szolgált, a központi üzenet a Jó Pásztor személyére összpontosított a Jn 10:1-16 alapján. Testvérünk kiemelte, hogy az, akit elhív az Úr lelkipásztori szolgálatra, nem szűnik meg báránynak lenni. A juhok ismerik a pásztort hangját. A gyülekezet lelkipásztorának egyetlen hibátlan példaképe van, akit követ: az Úr Jézus. Isten bölcséje tehet minket arra, hogy megismerjük Jézus hangját a lelkipásztoron keresztül. Jézus példázatában láthatjuk azt is, hogy a béres otthagyja a juhokat, amikor baj van, de a pásztort, akié a nyáj, meg fogja védeni őket.

Benedek életének egy pontján szükségét érezte, hogy felkiáltson az Úrhoz: „Isten, ha létezel, akkor mutasd meg magad!” Az Úr megkönyörült rajta, és új élettel ajándékozta meg. Megtérését követően egyre világosabban látta, hogy a mezők megérték az aratásra. Novák Zsolt lp. mellett szeretett volna szolgálni, de Isten a teljes idejű szolgálatra készítette közben. Készítetése a lelki munkára nem pusztán vágy volt, hanem elsősorban Isten válasza egy időközben kialakult szükséghelyzetre. Novák tv.-t ugyanis az Úr elhívta, hogy Magyarországon szolgáljon tovább. Benedek igent mondott a szolgálatra,

(>>> folytatás a következő oldalon)

Aranymenyegzők 2025-ben a feketegyarmati körzetben

Deininger István és Katalin 60. házassági évfordulóját ünnepeltük Erdőhegyen, amelyen jelen

volt fiuk és annak családja. Imádkoztunk, hogy Istenünk tartsa meg továbbra is jó egészségben őket.

Kovács Imre és felesége, Rozália ugyancsak a 60. házassági évfordulóját tartotta Feketegyarmaton. Gyermkeik is jelen voltak, szolgálva is az unokákkal együtt, köszöntve az ünneplő szülőket, nagyszülőket. Istenünk áldása legyen továbbra is életük erőforrása!

Erdős Bálint és felesége, Gizella házasságkötésük 50-ik évfordulójáról emlékeztek meg az ágyai gyülekezet körében két fiukkal és az unokákkal együtt. Istenünk áldása legyen rajtuk, hogy egészségben élve tudják segíteni az ifjú nemzedéket!

Erdős József és felesége, Juci egy héttel ezután ünnepelte 50. házassági évfordulójukat Ágyán, az imaházban. Leánya-ik könnyes szemekkel,

szeretettel köszöntötték szüleiket a népes család, az unokák és a dédunokák körében. Istenünk áldása legyen életükön, hogy még sokáig örüljenek a kis csemetéknek!

Pap Mihály és felesége, Ella is az 50. házassági évfordulóját ünnepelte a feketegyarmati imaházban. Vendég lelkipásztorként Gergely Pál hirdette az igét és köszöntötte az ünnepeltek, akik 50 évvel ezelőtt Istenünk áldását kérték a házasságukra. Népes gyülekezet körében köszöntötték szüleiket gyermekeik közelről és távolabbról, saját gyermekeikkel együtt. Alulírott, helyi lelkipásztor is köszöntötte őket, kérve Isten áldását életük minden napjára.

Erdőhegy, Ágya és Feketegyarmat ünnepeltjei és a sok évet megélt házasságuk valós bizonyíték arra, hogy Isten szerkesztette házasságot, és Ő meg is tartotta azokat még a nehéz, viszontagságos időkben is. Ma is sok támadás éri a házasságot, de amit Isten egybeszerkesztett egy férfi és egy nő között, azt ember ne válassa el!

Összefoglaló: Fodor Barnabás lp.

(>>> folytatás az előző oldalról)

(Lelkipásztor-avatás Gyergyóban)

mivel azt érezte, ha nemet mond, akkor Istennek mond nemet. „Hiszem, hogy Istennek van népe a világban; hiszem, hogy Istennek terve van a közösséggel, és azzal a megbízatással, amit adott az Ő választottjainak” – vallotta bizonyágtételében.

Az avatás előtt kérdések hangzottak el az avató bizottság részéről: Mit hiszünk a Szentírásról? Mit hiszünk Istenről? Mit hiszünk az emberről? Mit hiszünk az ember megváltásáról? Mit hiszünk a gyülekezetről? Testvérünk mindegyik kérdésekre biblikus, értelmes válaszokat adott. Ezt követte a kézrátételes áldáskérő ima, majd a köszöntések sora. A záróimát a frissen felavatott lelkipásztor mondta el.

Baricz Benedek testvért és feleségét, Erikát az Úr két gyermekkel ajándékozta meg. Áldásokkal teli családi életet élnek, és a gyülekezet növekedését szolgálják Isten dicsőségére.

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.” (Jn 10:11)

Kovács Ildikó

„Örömhír a mindennapokban”

– női csendesnap a Székelyföldön

Ez volt a mottója annak a székelyföldi női csendes-napnak, amelynek 2025. október 25-én a marosvásárhelyi baptista gyülekezet adott otthont. Több mint százán gyűltünk össze különböző székelyföldi településekről azzal a vágygal, hogy együtt keressük az Úr jelenlétét és egymás társaságát, remélve, hogy igazi feltöltődésre és öröme találunk. Budai Evódia a Lk 4:18-19 alapján osztotta meg gondolatait tartalmas előadásában, amelynek gerincét az igazi örömhír, az evangélium képezte. Szembe állította a világ hírét – amivel az nap mint nap bombáz minket – az igazi örömhírral, Isten szavával. A világ híre – Isten örömhíre. Nem vagy elég jó – Isten szeret téged feltétel nélkül. (Jer 31:3) Minden rajtad múlik – Isten kezében van az életed. (Péld 3:5) Nincs remény, úgysem változik semmi – Isten képes újat kezdeni. (Ézs 43:19) Ha hibázol, véged van – Jézusban van megbocsátás és újrakezdés. (1Jn 1:9) Túl késő bármin is változtatni – Istennél nincs túl késő, Ő helyreállít. (Jóel 2:25) Egyedül vagy – Isten veled van. (Zsid 13:5) Nincs értelme a szenvedésnek – Isten a fájdalmat is jóra fordíthatja. (Róm 8:28) A múltad meghatároz – Krisztusban új teremtes vagy. (2Kor 5:17) Félned kell a jövőtől – Isten jövőt és reményt ad. (Jer 29:11) Senki sem törődik veled – Jézus lát, ismer és fontos vagy Neki. (Ézs 49:15) Túl gyenge vagy – Isten ereje a gyengeségben nyilvánul meg. (2Kor 12:10) Csak az számít, amit elérsz – Istennek az számít, ki vagy, nem az, amit teszel. (1Sám 16:7)

Néhány résztvevő bizonyosságából, gondolataiból Milyen gondolat maradt meg benned a konferenciából?

Istennek hála, hogy egy áldott és lelkileg tartalmas napot tölthettünk el együtt a testvérnőikkel. Már reggel az áhitattól kezdődően és egész nap tapasztalható volt Isten jelenléte. Sok minden elhangzott, de egy mondat különösen üzenet volt a számomra, amit azóta is a szívemben hordozok: „Isten a szívet nézi, és ha Krisztust látja bennem, akkor tökéletes vagyok.” (Dézsi Melinda, Sepsiszentgyörgy)

Két dolog fogalmazódott meg bennem: az egyik az, hogy tanuljak meg lelassulni, nem kell mindig pörögni, Isten a csendben sok

mindent tud mondani. A másik is ehhez hasonló, hogy amikor imádkozom, annyira arra figyelek csak, amit kérek, mármint az eredményre, közben meg Isten olyan sok mindent akar tanítani még nekem, mielőtt meglátom az eredményt. (Lázár Melinda, Marosvásárhely)

Van, amikor Isten átalakítja, de nem tünteti el a fájdalmat, tehát az öröm nem a körülményektől függ, hanem a szív mélyéből jön. Legyek bátorító szó, örömhírvivő minden héten valaki felé! Isten kezében van életem minden napja, nem rajtam múlnak a dolgok, ahogy azt a világ üzeni. (Borzási Gyöngyvér, Marosvásárhely)

Mi, nők, vigasztalást, bátorítást, segítséget kell nyújtsunk más nőknek, és jó illatot kell árasztanunk. Ehhez viszont az öröm olaját kell hordoznunk, amelyet csak az evangéliumban kapunk meg. (Katona Erzsébet, Gagy)

Nagyon jó volt a csoportbeszélgetés és a bátorító igék a Bibliából, amelyekkel válaszolhatunk a világ hazugságaira. (Kelemen Tábita, Székelykeresztúr)

Hálát adok az Úrnak, hogy ott lehettem, hogy hallhattam az Úr igéjét. Még mindig az örömhír van a szívemben, köszönöm! (Lévai Emese, Fiaftfalva)

Az öröm nem a körülményektől függ, hanem az Úr jelenlététől. Ebből a hatalmas örömből meríthetünk mi is, amely újraéleszti a hitet, és reményt gyújt a szívben. (Szócs Erzsébet, Székelykeresztúr)

A csendesnap számomra megerősítés volt a küldetés-tudatban, abban, mit jelent, hogy a Lélek felkent arra, hogy a mindennapokban adjuk tovább az örömhírt, és ezzel vigasztaljunk és bátorítsunk. (Ézs 61:1; Lk 4:18-19). Nagy értéke volt számomra a csoportbeszélgetéseknek is, mert személyes bizonyóságtételeken keresztül hallhattuk, hogyan tudott Isten örömet fakasztani a fájdalomból, és hogyan fordította át a gyászt is áldássá. (Domokos Krisztina, Marosvásárhely)

Dombi Molnár Kinga

60-on túliak „ifjúsági” találkozója Biharon

2025. szeptember 28-án Isten kegyelméből negyedik alkalommal szervezhettük meg a 60+-os „ifjúsági találkozót” a bihari baptista imaházban. Sokfelől jöttek a „fiatalok”, Szilágybagosról az énekkar egy része is eljött, hogy együtt ünnepeljenek velünk, 10 órakor már keresni kellett az üres helyeket. Közös éneklés után a bagosi Nyere János és a bihari Mihály Géza buzdította a jelenlévőket imára. A helyiek és a bagosi énekkar közös szolgálata közben a bagosi Molnár László és Molnár Ilonka, illetve a debreceni Dobosné Poór Ágnes bizonyoságtételét hallgatta meg a gyülekezet.

Az ígét Dobos Péter, debreceni presbiter hirdette: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk”. A délelőtti bensőséges találkozót közös ebéd követte.

A délutáni alkalmon lelkesen énekeltük, hogy „Legyen szívünk vidámsággal”, „Megbékélt szívvel”, „Szép élet az ifjú, hívő életünk”, „mert Az Úr őrizőm, pajzsom és szabadítóm”, de „Jézus Krisztus nélkül nincsen életed”, viszont „szép az élet tenálad Jézusom”. „Testvér, ha Jézusé az életed”, „Legyen a szíved, legyen a lelked kegyelemmel megtelve”, ha nincs, „Nyisd meg a szívednek zárt ajtaját”, és mond ki, Ó Uram csak „az a vágyam, hogy

mindig kicsiny legyek, hogy vezethess kézen fogva”, mert „Bűn útját tapostam egykor én”, de mostmár „Én e földről, hol most lakom, egy szép, dicső hazába utazom”, „Gyönyörű ruhában”. „Messze tájról hallatszik az üzenet”: „Jézus megtalált és karjaiba vett”, „Közel van az Úrnak jötte”, „Nincs messze, látszik már szent városunk” és igen bizonyos, hogy „Összegyűlünk mi mind ott, hol várnak ránk az angyalok”. Személyesen is erről tett tanúságot Albert István Zsolt, id. Ilyés Lajos, Sági Gyula, Mezei Béla, Sági Jenő, Nyere Terike, Hoffman András, Mierlut József, Molnár János, Moroz István, és a főszerző, Szivák Etelka.

Az igehirdetés szolgálatát Ferenczi Béla érszöllősi gyülekezeti vén végezte az Ámós 4:12 alapján, bátorítva mindenkit, hogy „Készülj Istened elé”.

Dobos Péter és Szász Attila

Boldog ünnepet!

*Fényesítsük ki szavainkat,
elkoptak nagyon,
évről-évre mondogatjuk,
de az ajkakon
van-e, lesz-e még csengésük,
ahogy halljuk, ahogy értjük,
szív-melengető,
szóra készítő...
amelyen áthalad
a jóakarát...?
Szavak szárnyán szívig érhet,
a békétlen megbékélhet,
a magányos társra lelhet...
Nyisd ki szívedet,
úgy mondd ki – lehet:
„Boldog ünnepet!”*

Lukátsi Vilma

Szeretettel, Isten

Van egy szó, ami a karácsonyi ünnepkörhöz úgy odaragadt, mint rágógumi a cipőtalphoz, s ez nem más, mint a szeretet. A köztudatban úgy él – még a nem keresztyének között is –, hogy ez a szeretet ünnepe. Talán ezért vált elcsépeltté ez a szó, ez a gondolat minden év decemberében. Ráuntunk erre a szóra, mielőtt megértettük volna igazán a lényegét, s mielőtt hagytuk volna, hogy lenyűgözzön. Pedig tényleg ennek kellene az ünnep középpontjában állnia. Engednünk kell, hogy az a mérhetetlen szeretet lenyűgözzön, amiről maga Isten tanúskodik. Hiszen az, hogy a Fiát a földre küldte, egyértelmű visszajelzés mennyei Apukánk odaadásáról és kegyelméről.

Ahogy újra elolvastam Lukács evangéliumából azokat a részeket, amelyek Jézus születéséről szólnak, meg-elevenedtek lelki szemeim előtt. Úgy tudtam elképzelni, mintha Isten megüzente volna az evangélium íróinak: „Kérlek, írjátok le az emberiségnek szerelmes levelemet!” Egy levél, amely arról szól, hogy a legdrágábbat adta értünk, mert megváltásunknak nagy az ára. Egy levél, amely arról szól, hogy a szeretetben nem fér el a félelem. Ebből a történetből árad a megbocsátás és az önfeláldozás. Csordultig van reménnyel és békével. S mi mit csináltunk ezzel az Isten nagyszerűségéről árulkodó ünnepel? Addig mártottuk bele üres, tartalmatlan szokásainkat, míg kiapadt a lényege. Bárcsak engednénk, hogy az első szeretet tüze átjárja szívünket!

Ha mozzanatokra bontanám Jézus születésének történetét, talán három nagyobb részre oszthatnám: a terv megpróbátálása, a terv kibontakozása és a terv végbemenetele. A terv nem más, mint az emberiség megváltása, az örök élet felkínálása. Erről már az Ószövetségben is olvashatunk, hiszen a próféták kijelentésben megtudták, mi lesz a reménységük életük minden napján. Ebbe kapaszkodtak: majd jön a Megváltó, a Szabadító, aki elveszi a világ bűnét. Gyönyörű ígért ez: érkezik majd az, aki új utat készít nekünk, embereknek – fel az Atyához.

A terv megpróbátálásához hozzájárult Ézsaiás, Zakariás és más próféták is, akik leírták, hogy milyen lesz Isten Fia, kire kell várni, honnan fogják felismerni. Ő lesz az, aki pásztorolni fogja népét, királyként érkezik majd, jóságos lesz, igaz, diadalmas, alázatos – és a sor még folytatódik. Jézus pedig minden próféciát betöltött. Milyen jó erről olvasni! A megígért Megváltó valóban olyan volt, mint amiről olvashatunk. Bízhatunk a Bibliában olvasott ígéretekben! Igaz az, hogy Ő velünk van, Ő az Immánuel! Ha nem tapasztalom kézzel foghatóan, ha szemeim nem

látják, akkor is tudhatom ezt: maga a Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme velem van a mindennapokban. Tehát az ünnepre készülve emlékezzünk arra, hogy Isten ugyanaz. Amit kimondott, úgy van! Ígéretei ma is állnak, és be is tartja azokat.

A terv kibontakozásához kellett néhány engedelmes szívű ember – olyan személyek, akik jobban félték az Urat, mint a közvéleményt. Ott volt Mária és József. Egybekelésük biztosan polgárpukkasztó hírként terjedt ismerőseik körében. Az emberek annyit láttak, hogy még nem házasok, de már gyermek érkezését várják. Nem lehetett egyszerű. Két engedelmes, hittel teli szív tűrte mindezt el.

Aztán ott volt Zakariás és Erzsébet – egy házaspár, akiket egész életükben a szegény kísért: először azért, mert nem lehetett gyermekük, aztán meg azért, mert öregségükre lett. Elgondolkodtató Zakariás élete. Az a hűség, ahogy szolgálta Istent, annak ellenére, hogy úgy tűnhetett, az Isten nem hallgatta meg óhajukat, nem adott gyermekáldást. Nem kezdett el durcásan, kicsinyesen viselkedni, nem vádolta Istent, nem hagyta abba szolgálatát. Azt olvassuk róla és Erzsébetéről is, hogy igazak voltak az Úr előtt, feddhetetlenül éltek, és betartották a rendelkezéseket.

Ahogy rohamosan közeledik a karácsony, gondoljunk erre a bátorságra, hitre, amellyel ezek a bibliai személyek tanúskodnak! Bárcsak másképp tudnánk idén ünnepelni – bátran felvállalva környezetünkben, hogy számunkra miről szól a december, az a néhány munkaszüneti nap: kit ünneplünk, ki a valódi Ünnepelet.

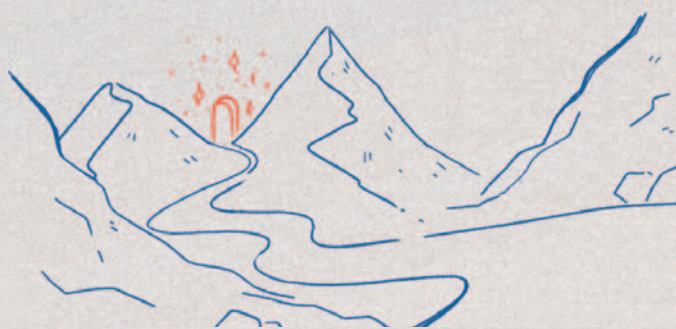
Továbbá, tanulva Zakariáséktól, bárcsak tudnánk elmondani az Úrnak:

„Akkor is követlek, akkor is szeretlek, akkor is szolgállok, akkor is örülök, ha...”

S mi jöhet a „ha” után?

„...ha nem úgy hallgatod meg imáimat, ahogy én szeretném; ha nem válaszolsz igennel; ha nem vezetsz akkor és úgy, ahogy elképzelem; ha nem veszed el fájdalmam; ha megengedsz hegyeket, völgyeket, viharokat, hullámokat – talán a halál árnyékának völgyét is.”

Nem könnyű ezeket tiszta szívből kimondani, egyáltalán erre gondolni sem. De megéri. Igazán akkor járhatja át a szíveket az a békesség, az az öröm, az a bizalom, amely

minden értelmet felülmúl, s amely csak az Úrtól érkezik.

A terv pedig akkor ment végbe, amikor az Úr Jézus meghalt értünk a kereszten. Egy ének szövege nagyon szépen megfogalmazza, s összefoglalja ezt az üzenetet:

„Kicsi gyermekként úgy vártuk a karácsonyt,
A sok ajándékot, amit kaptunk,
S nem értettük igazán, hogy a legszebb ajándékot
Egy gyermek hozta el ezen az éjszakán.
Érettünk áldozta életét,
Érettünk hordta súlyos keresztjét.
Ő odaadott mindent, mit adni tudott,
Az embernek célt mutatott.
S ahogy az évek teltek, jobban értettük,
Mit jelent nekünk ez az ajándék:
Hogy az Isten Fia szenvedett és megfeszítettetett,
Mert szeretett, mert szeretett.”

Isten Fia vállalta a szenvedést – értem. És a terv befejezéséhez szükség volt egy kezdetre is: arra, hogy megszülessen.

Értem igazán ennek a születéstörténetnek a súlyát? Bárcsak engednék ezen az ünnepen, hogy ezek az igazságok úgy átjárják szívünket, hogy az igazság felismerésének nyomása alatt kicsorduljon belőlünk a hála!

Hála azért, amit értünk tett, amit értünk vállalt Jézus. Hála azért a tervért, amit Isten kidolgozott megváltásunkért.

Ez a túlszorduló hála árássza el ünneplésünket, otthonainkat, imaházainkat, hogy minél többen részesülhessenek belőle!

Ne engedjük, hogy a szokások, a rohanás, a sok tennivaló ellepje, hiszen a karácsonynak nem erről kell szólnia. Míg a legjobb ünnepet akarjuk összehozni szeretteinknek, összeroppanunk a saját magunkban generált elvárások terhe alatt. Befáradunk, még mielőtt elkezdhetnénk. Aztán hatalma alá kerít az önvád, hogy újra nem sikerült jól ünnepelni – megint rohanás volt, s mire észbe kaptam, már vége lett. Nem tudtam az Ünnepeletet ünnepelni, nem Ő volt a fókuszban. Egy olyan mókuserék ez, amely minden évben elindul. Erős vonzóerejével törbe akar csalni minket, s nagyon tudatosan lehet csak ellenállni. Nem könnyű nem beleesni ebbe a csapdába, főleg, ha akármerre nézünk, mindenki már fut a forgatagban.

Bárcsak megértenénk az Isten által személyesen, számunkra megüzent szerelmes levelet annyira, hogy változást idézzon elő! Engedjük, hogy az az igazság – miszerint ez az ünnep Isten szerelméről tanúskodik – átöleljen a készülődés nehézsége, terhe fölött, és letegyen minket az Ő lábainál!

Az Ünnepelet lábainál lehet igazán ünnepelni.

Legyünk idén Máriák a történetben, és tapasztaljuk meg: Ő vár ránk.

Ő valóban vár ránk. Velünk van Immánuel – a nekünk címzett szerelmes levél ihletője.

Moroz Hannelore

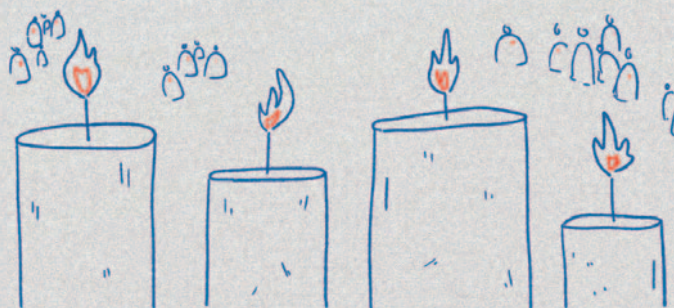
Kérdezd a pásztort

Felkészülés az ünnepre!

Minden karácsony előtt rengeteg tennivalóm van a gyülekezetben, de a családban is. Az advent úgy telik el, hogy sok missziós alkalmat szervezünk. Az óvodának vannak karácsonyi alkalmak, tiniknek, a Váradi ifinek, fogyatékkal élőknek, árvamisszióknak. Mind szép ünnepségek ezek, de odafigyelést igényelnek, mert sok lehetőség van bizonyosságot tenni az Úr Jézusról, és megosztani a szeretetet is.

Személyesen minden adventi hétre kérek egy igét az Úrtól, ami a várakozással, az Úr Jézus visszajövetelével kapcsolatos. Ezt az igét a szívemben forgatom, és az ebből kapott üzeneteket osztom meg az ünnepségeken, gyülekezeti alkalmakon. Adventi kalendáriumokat és elmélekedéseket is átolvasok, mert ezek is nagyon hasznosak.

Van egy másik szokásom is: az adventi reggeleken, korán, amikor még a család pihen, meghallgatom valamelyik lelkipásztor elődöm szolgálatait, minden reggel egy igehirdetést. Egyik évben id. Veress Ernő testvér igehirdetését hallgattam, máskor Vass Gergely testvérét, majd Simon József testvérét. Van, hogy román nyelven is meghallgatok igei üzeneteket – ezek olyan oázisok, amelyek sok áldást jelentenek számomra.

Arra is figyelek, hogy az Úr kik felé akar irányítani, hogy örömet szerezzek nekik. Egyik évben az Úr a sírásókat hozta elé. Sokszor kell menni temetésre, és az évek alatt megfigyeltem, hogy ez egy olyan csoport, akiknek nagyon megkérgesedett a szíve. Minden nap hallják az igét, de már nagyon megszokták, ezért valamilyen jó cselekedettel kellene felhívni a figyelmüket Krisztusra. Arra gondoltam, adjunk csomagot karácsonyra a gyermekeiknek. A gyülekezet vezetősége támogatta az ötletet, és nagyon megörültek a sírásók és gyerekeik az ajándékoknak. Volt olyan év, amikor egy sokgyerekes családot mutatott az Úr, és feljűk szolgálhattunk az Árvamisszió által. Minden év adventje más és más, de mindegyik szép. Az Úrra újból és újból feltekinteni és gyönyörködni benne, ez nagy gazdagságot jelent. Kellenek a lelki gyakorlatok is az elcsendesedéshez az ünnep előtt. Az ige, az imádság, az énekek. Amit viszont az Úr a csendben megmutat, azt lépjük meg, tegyük meg, azért hogy az Ő neve és az Ő dicsősége nagyobb legyen általunk is!

Boldog adventet kívánok!

Budai Lajos Dániel,
Nagyvárad-Belvárosi Baptista Gyülekezet

Művész sarok

Festő: Toth Olivia
Cím: Sólyomkővár

Olvass!ak

Az év végéhez közeledve szeretnénk a figyelmetekbe ajánlani néhány áhítatos könyvet, a teljesség igénye nélkül, amelyek segíthetnek az elcsendesedésben.

Dietrich Bonhoeffer:

Jöjj velem! Elmélgedések minden napra

Akik az élet nehéz kérdéseire keresik a választ, jól teszik, ha Dietrich Bonhoeffer mellé szegődnek. A harminckilenc éves evangélikus lelkészt és szikrázó tehetségű teológust Hitler személyes parancsára végezték ki 1945. április

9-én. Szenvedélyesen kereste Isten jelenlétében a dolgok értelmét, a jó választás lehetőségét abban a pokolian nehéz élethelyzetben, amelybe menyasszonyával, barátaival, honfitársaival és világszerte sok keresztvén testvérével együtt került. Bonhoeffer tizenhat kötetnyi, ma is szuggesztív erejű életművéből gondos válogatás nyomán állt össze a napi elmélgedéseket tartalmazó kötet.

Max Lucado:

Kegyelem napról-napra

„Ahogy én igyekszem gondoskodni a gyermekeim szükségleteiről, úgy készít el mennyei Atyánk is mindent, amire valóban szükségünk van. Az ő kezéből fogjuk alkalmas időben megkapni azt. És ki tudja, talán pont ezeken az oldalakon keresztül. Az a vágyam, hogy Isten felhasználja ezeket a naponkénti találkozásokat arra, hogy még többet adjon az olvasóimnak önmagából – kegyelmet napról napra.”

Cseri Kálmán:

A kegyelem harmatja

A szerző célja, hogy rövid igemagyarázataival az olvasó tekintetét Istenre,

s gondolatait az örökkévalóságra irányítsa. Olyan perspektívát kínál, ahonnan nem csak a bennünket körülvevő világ jelenségeit, hanem életünk valamenynyi kérdését, kapcsolataink megannyi aspektusát újraértelmezhetjük, némelyekre pedig választ is remélhetünk.

Révész Szilvia:

Az igazság szabaddá tesz

Amikor Isten igéje rávilágít azokra a félelmekre, függőségekre és hazugságokra, amelyek fogságban tartanak minket, és képesek vagyunk elengedni a múltat, akkor tudjuk megragadni azt a jövőt, amelyet Isten szánt nekünk. Révész Szilvia bátorító, őszinte és gyakorlatias áhítatai segítenek, hogy elinduljunk a gyógyulás útján.

Visky Ferenc:
Nagyobb van itt

„Jézus azt mondja, nagyobb van itt a prófétánál, a próféciánál, a gyógyításnál. Most is tele a világ prófétákkal, új egyházakkal, új irányzatokkal. Mi mégsem azt mondjuk, hogy nem tud Jézus meggyógyítani, nem akarjuk lekicsinyelni azt, ha valaki prófétai szemmel meglát valamit, csak azt mondjuk, hogy nekünk ez nem elég. Ha nem Jézust láttad, akkor – bocsáss meg – nekünk ez nem elég. A mi szívünk már nem tud kevesebbet betelni, nagyobb van itt.”

A sziklából mézként fakadó ige gazdagon elégtette meg az elmúlt évtizedekben mindazokat, akik Visky Ferencnek az év minden napjára szóló, 2003-ban megjelent bibliai elmélkedéseivel kezdték mindennapjaikat. E kötet bizonyítást tesz arról, hogy Isten szívében megszületett a kegyelem.

Ezek vagyunk mi!

Bemutatkozik a brassói ifjúság:

Ha Isten összerak egy társaságot, az biztosan nem lehet unalmas. Mi vagyunk rá az élő bizonyíték.

A mi ifink nem túl nagy, nem is túl kicsi. Pont akkora, hogy a süтик és a szendvicsek sosem maradnak meg, mindig van valaki, akivel túl hosszasan is el tudsz beszélgetni, és a csocsó asztal körül is mindig akad pár lelkes csapat. Olyan közösség vagyunk, ahol a nevetés és az imádság ugyanabban a percben megtörténhet.

Egy szerda este történt. A levegőben erős fahéj illata, mert muffint sütöttünk, és talán összekevertük a fahéjat a kakaóval, a székek pedig szorosabban álltak, mint az autók a reggeli forgalomban. Aznap arról beszélgettünk, hogyan változott meg a kis ifink az elmúlt években: akik itt nőttek fel, ma már Kolozsváron vagy más városokban egyetemisták, és néha nosztalgiából ellátogatnak, mivel hiányzik nekik ez a hely. Mi pedig közben új arcokat kapunk, új történeteket, új kezdeteket. A közösség mindig alakul, de valahogy mégis ugyanolyan marad. Néha belép valaki új. Nem tudjuk a nevét, nem tudjuk, honnan jött, csak azt, hogy keres valamit. Vagy talán Valakit.

Senki sem akarja túlzásba vinni a figyelmet, de azt sem, hogy bárki kívülállónak érezze magát. Így alakult ki az a családias légkör, amire most már mindannyian számítunk. Nálunk nem kell sietni, és nem kell szerepet játszani. Persze társasozás közben, ha te vagy a soron következő, a türelmünk limitálódhat, de vita még ebből sem lesz. A lényeg az, hogy mindenki jól érezze magát.

Ezek az alkalmak nemcsak közösséget építenek, hanem csökkentik a képernyő előtt töltött időnket is. Amikor én kerültem ide, nem történt semmi látványos. Nem volt nagy jelenet, túlzó humor vagy zavarba ejtő pillanat. Csak egy őszinte fogadtatás, egy halk „jó, hogy jöttél!” és ez elég volt. Szóval ezek vagyunk mi: emberek, akik nem vagyunk tökéletesek, de igyekszünk szeretni. És emberek, akiket Isten újra és újra meglep azzal, mennyire szükségünk van egymásra.

Mit is csinálunk? Társasozunk. A vesztes mosogatót. Éneklünk. Néha jól, néha nagyon nagy hittel. Beszélgetünk. Sokszor többet, mint ahogy terveztük. Eszünk. Itt tényleg nincs mit magyarázni. Imádkozunk. Egymásért, a városért, és azért is, hogy legyünk többen legközelebb. Nevetünk. Néha magunkon, néha egymással, de mindig szeretettel. Tanulunk Jézusról. Lépésről lépésre, kegyelemről kegyelemre.

És miért vagyunk hálásak? Mert Isten összehozott bennünket. Mert hétről hétre megtapasztaljuk, hogy a kis dolgok is lehetnek nagyok: egy ölelés, egy ima, egy mosoly, egy jó kérdés, vagy csak az, hogy valaki észreveszi, ha kicsit nehezebb napod volt. És főleg azért, mert Ő közöttünk van, akkor is, amikor csak ketten-hárman vagyunk, és akkor is, amikor mindenki eljön.

Nem vagyunk tökéletesek. Nem vagyunk hangos csodátevők vagy hibátlan angyalok. Mi csak egy csapat vagyunk, akik hiszik, hogy Jézus több annál, mint amit valaha megérdemelhetnénk. És pontosan annyi, amennyire mindig szükségünk van. Ő mindig ott van velünk a bajban, és kivezet belőle. Ha szeretnél egy helyet, ahol nevetehetsz, sírhatsz, imádkozhatsz, fejlődhetsz, barátokra lelhetsz, és ahol az emberek nem csak a nevedet tanulják meg, hanem a történetedet is, akkor a brassói ifiben a helyed. Mi így írjuk tovább ezt a történetet. Veled is szeretnénk folytatni.

Kerekes Szabolcs

A 46-ik TELEK-találkozó

A lassan az 50-ik „kiadás” felé közeledő TELEK-találkozók magyar baptista közösségünk életének különös színfoltját jelentik – értékes kapcsolatok kialakulásának és ápolásának, sok-sok öröm átélésének, lelki üzenetek megfogalmazódásának közegeként. Az évek során kialakult egy összeszokott, de az új csatlakozók felé mindig nyitott közösség, amelynek tagjai igyekeznek egymás hite által is épülve, Jézus zászlaját emelve helyt állni a szolgálatra való elhívásban – tehát közös alapon állva ugyanazon lelkiséget képviselik. Ezek a találkozók minden alkalommal ösztönző erőt jelentenek, és erősítenek abban a tudatban, hogy az országhatárok ellenére egy lelki mező munkásai és ugyanazon romolhatatlan Ország polgárai vagyunk kegyelem által. A TELEK révén nem csupán az abban részt vevő lelkimunkások, hanem magyarországi és erdélyi gyülekezetek között is a találkozó túlmutató kapcsolatok alakultak ki, amik kölcsönös látogatásokban, közös hálaadó- és közösségápoló napok megtartásában is kifejeződnek.

Az idei őszi találkozó immár a 46-ik volt. Október 24-én, péntek délelőtt az ippi gyülekezet tágas imaházában adott otthont az együttlétnek. A téma gazdag és gyakorlati, sok hasznos gondolatot elindító volt: *Isten akarata és a Biblia tanítása szerinti lelki kapcsolat a vezetők és a gyülekezet között, az Úrtól kapott küldetés teljesítése érdekében.* Ez alkalommal két igei szolgálat hangzott el Koszorus Tamás presbiter (Berettyóújfalu) és Simon András lp. (Gödöllő) részéről. Az Úr megvizsgált mindannyiunkat, hiszen elsősorban a személyes lelki élet, tisztaság és elköteleződés kérdése került terítékre. A szolgálattevők emlékeztettek arra, hogy mind a szolgatársakkal, mind pedig a gyülekezet tagjaival való kapcsolatot és az együttmün-

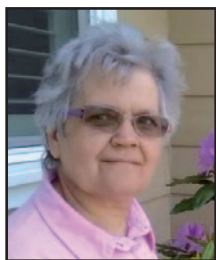
kálkodás hatékonyságát nagymértékben meghatározza a személyes lelki tisztaságunk, szentségre való törekvésünk. Az utóbbi időkben kihívást jelent az „okos” eszközök használata – a helytelen hozzáállás közösségi és személyes életünk minden területén nagy károkat okozhat. Elengedhetetlen a titkos bűnöktől való megtisztulás, az azokkal való teljes szakítás, valamint az alázatos lelkület. Mindkét tanítás személyes átélésekkel is fűszerezve vitt mélyebbre a Biblia igazságainak ismeretében.

Szombaton a két csapatra oszlott résztvevők két különböző helyszínen folytatták az együttlétet, mely során az előző nap elhangzott előadásokkal és az egyéni, gyülekezeti szolgálatokkal kapcsolatban zajlottak a csoportbeszélgetések. A szilágysági csoport Ippon maradt (itt Papp János, nagydobosi lp. volt a moderátor), a bihari pedig Értarcsán volt együtt ifj. Herczeg Sándor, derecskei lp. irányításával beszélgetve.

Másnap, vasárnap délután a záróhelyszín szintén Ipp és Értarcsa volt. A vendégek beszámoltak a találkozó során nyert áldásokról, a gyülekezetekben végzett szolgálatokról és megtapasztalásokról. Ippon Jámbor Ádám lp. (Biharugra), Értarcsán pedig Papp Dániel lp. (Nyíregyháza) hirdetett igét a hálaadásra, Isten magasztalására összegyűlt testvériségnek.

A TELEK-találkozók mind a magyarországi, mind pedig az erdélyi közösségeknek felbecsülhetetlen értékű lelki áldást jelentenek. Legyen minden dicsőség az Úrén, aki sok-sok évvel ezelőtt Lelke által készítette a kezdeményezőket (Gergely Pál és Katona László lp-ok), hogy elindítsák ezt az immár sok gyülekezetre kiterjedő, lelki mozgalmat! *Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. (II. Kor 5:19)*

Kiss Lehel lp.

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy † **Kisdéd Erzsébet** testvérnő életének 75. évében, 2025. október 3-án hazatért Teremtő Urához. 1951. január 20-án született Micskén, hívő családban. Tizenhat évesen adta át életét Jézus Krisztusnak, és fiatalon bemerítke-

zett. 1972-ben kötött házasságot Kisdéd Jánossal, akivel több mint ötvenhárom éven át hűségben és szeretetben éltek. Négy gyermekkel és tizenhárom unokával áldotta meg őket Isten. A Nagyvárad-belvárosi, később az újonnan alakult Betlehem Baptista Gyülekezet hűséges tagjaként évtizedeken át szolgált énekekkel, beteglátogatással és sok más módon. Tizenegy éven át tartó, súlyos betegségét türelemmel és élő hittel viselte. Temetése 2025. október 8-án volt a nagyvárad városi kápolnából, a Rulikowszki-temetőben. Az igei szolgálatot – az elhunyt kívánsága szerint – vejére (Ferkő Attila lelkipásztorra) bízta, aki Isten ígését a 2Kir 20. fejezete és a Préd 3. része alapján hirdette, ugyancsak az elhunyt kívánsága szerint, bátorítva a jelenlevőket az élő reménységben való megmaradásra. „Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak.” (Préd 3:2) Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család minden tagjának! (A gyászoló család nevében Ferkő Attila lp.)

■ Szilágynagyfaluban 2025. szeptember 23-án gyászistentiszteletre gyűltünk össze, † **Király Jánosné** (szül. **Nagy Katalintól**) búcsúzva, aki 84 évet kapott Istentől. Nőtestvérünk 1940. november 24-én született Kémeren, Nagy Miklós és Vad Katalin első gyermekeként. Anyjuk korai halála után az iskolát otthagynva két öccsének, Bélának és Istvánnak is gondját viselte. 18 évesen, 1958. aug. 3-án merítkezett alá a Berettyó vizében sok fiattal együtt Jámbor László által, és lett a Kémeri Keresztyén Testvérgyülekezet tagja. 1965. január 27-én kötött házasságot Király Jánossal, és került a szilágynagyfalui baptista gyülekezetbe. Házasságukból három gyermek született: Katalin, Angéla és Attila. Az unokák érkezésével sokat segített gyermekeinek. Unokái hálással szívvel gondolnak vissza a mamánál töltött nyarakra, a gondoskodó szeretetre, a finom ételekre. Hét unoka és öt dédunoka maradt utána. Az utóbbi években sok betegségen ment keresztül, melyeket türelemmel hordozott. 2025. szept. 19-én este a fáradt teste örökre megpihent. A gyászistentiszteleten népes gyülekezet előtt Péter István lelkipásztor a Lk 19:11-15 alapján hirdette, hogy Jézus a királyok Királya, aki hamarosan visszajön hatalommal és jutalmával. A sírnál Nagy István lelkipásztor az 1Pt 1:3-11 alapján mutatott rá élő reménységünkre. Az istentiszteleten szolgált a helyi ének- és zenekar Isten dicsőségére. (Nagy István lp.)

■ Október utolsó napján szólította magához az Úr † **Szűcs Mihályné, szül. Tóth Klára** testvérnőt. Élt 83 évet. Már gyermekkorban megismerte a nehézséget, amikor beteg édesanyja mellett állt helyt, akár egy felnőtt. Alig 16 éves volt, amikor édesanyját elvesztette. De az árvák és özvegyek Ura mellette állott, és a nehéz években is karjain hordozta. 1966-ban kötött házasságot Szűcs Mihállyal. Három fiúgyermekkel ajándékozta meg őket az Isten, de ezek közül József már a kórházban elköltözött. Klára testvérnő férjével és családjával együtt először a krasznai evangéliumi testvérgyülekezet tagjai voltak, majd 1990-től a baptista gyülekezetben szolgálták tovább az Urat. Két év özvegység után szólította haza az Úr. Fiai és unokái hálással őrzik áldott emlékét. A krasznai gyülekezet énekkara és zenekara szolgálata mellett Borzási Pál szólta Isten vigasztaló ígését. „Légy hű mindhalálig, és neked adom az életnek koronáját!” (Jel 2:10b). (Borzási István lp.)

■ † **Balla Mihályné, Lucza Erzsébet** 1939. január 2-án született, négy testvér közül elsőnek. Már egész fiatalon a szomszédok hívására elkezdett járni a baptista imaházba. Nemsokára megtért és megkeresztelkedett Szilágyperecsenben Kulcsár István lelkipásztor által, 1955. augusztus 28-án. A Krasznai Magyar Baptista Gyülekezet tagja lett. Balla Mihállyal kötött házasságot 1958-ban, és három leánygyermekük született, Ilonka, Erzsike és Ibolya. Több mint tíz éve, hogy özvegyen maradt. Utolsó öt életévét ágyhoz kötve, oxigén-függőként töltötte, küszködve betegségével, de nagy türelemmel és Istenben vetett mély hittel viselte azt. Miután nem tudott már imaházba járni, az istentiszteleteken az online közvetítések által vett részt. A virrasztói és temetési istentiszteleten Borzási István hirdette Isten ígését az 1Pt 1:1-12, illetve a 2Kor 4:7-18 alapján. „Az igaznak emlékezete áldott!” (Péld 10:7). (Borzási István lp.)

■ Mély fájdalommal, de Isten végzésében megnyugodva kísértük a temetőkertbe október 3-án, Berettyószéplakon † **Borzási Mária** testvérnő koporsóját. Mária testvérnő 59 évet kapott az Úrtól. A gyászistentiszteleten magyar nyelven szolgált Fekete Csaba lp. (Jn 11:17-27; Fil 1:19-21) és román nyelven Costea Adrian lp. (Valkó). A fő üzenetek, amelyek elhangzottak: a számunkra kellemtelen események is Isten dicsőségét szolgálják; az Úr angyalokat rendel gyermekei mellé, hogy védelmezzék őket. A temetésen az ippi és a berettyószéplaki gyülekezetek összevont énekkara szolgált. Testvérnőnkre úgy emlékezünk, mint akinek az életét mindvégig a jókedély jellemezte. Az Úr viszonylag rövid ideig tartó betegség után szólította magához. Istenünk adjon vigasztalást az özvegyen maradt férjének, Kálmánnak, a lányoknak, Naóminak és Miriámnak, a családtagoknak és mindazoknak, akik gyász fájdalmát a szívükben hordozzák! (Fekete Csaba lp.)

Hálaadó, jubileumi istentisztelet Kiskapuson – 130 év Isten kegyelmében

2025. szeptember 28-án hálaadó istentisztelet keretében emlékeztünk meg gyülekezetünk fennállásának 130. évfordulójáról. Öt évvel ezelőtt, a világjárvány idején, sűrű megbetegedések közepette ünnepeltük a 125 éves jubileumot. Idén azonban – Istennek hála – semmiféle korlátozás nem nehezítette az együttlétet: szabadon, örömteli szívvel gyűlhettünk össze az Úr házában, hogy hálát adjunk az Ő jóságáért és hűségéért.

Az ünnepi igehirdetés szolgálatát dr. Kis-Juhász Vilmos testvér végezte, aki családjával együtt érkezett közénk. Az igehirdetés alapigéje a Kol 3:12–17 volt, melyben hangsúlyt kapott a krisztusi indulat, a békesség és a hálaadás lelkiüllete – mint azoknak az ismertetőjegyei, akik új teremtként illeszkednek össze Krisztus testében, a gyülekezetben.

A gyülekezet énekkara és a különböző csoportos szolgálatok tették még emlékezetesebbé az alkalmat. Meghatott szívvel emlékeztünk meg egykori előjáróinkról is, akik hűséggel hirdették azt az evangéliumot, amely nem változik: az örök üzenetet, mely egykor és ma is az ember üdvösségének és új életének alapja.

A hálaadó istentisztelet végén a gyülekezet közösen énekelt, és imádságban adtunk hálát mindazért, amit az Úr végzett közöttünk az elmúlt 130 esztendőben. Szívünkben ott él a reménység, hogy ugyanaz a hűséges Isten, aki megőrzött és megáldott eddig, továbbra is vezeti közösségünket. Szeretnénk, ha a hála nemcsak ünnepi szó maradna, hanem mindennapi életünk természetes jellemzője lenne — hogy a krisztusi békesség uralkodjon szívünkben, és mindenben Isten dicsőségére éljünk.

Oláh Lajos lp.

A „Csendes éj, szentséges éj” keletkezéséről

A festői Salzburg tartományból, – amely a zseniális W. A. Mozartot adta a világnak, – alig 30 évvel később indult világhódító útjára az egyik legismertebb karácsonyi ének.

Azonban a csodás tájon élő emberek nagy szenvedéseket éltek át hasonlóan más, Közép-Európai nemzetekhez.

Katasztrófák, háborúk, éhínség, nélkülözés, klímaváltozás, járványok, elvándorlás sajnos végigkísérték az emberiség történelmét. Nem volt ez másképp a 19. század első húsz évében sem.

Európát napóleoni háborúk dúlták, katonák terrorizálták a lakosságot. Mindezek lezárásaként békeszerződések következtek, melyek írásztalokon új határokat húzva fokozták a szenvedést, településeket, családokat szétválasztva pl. Tirolban, Felső-Ausztriában, Salzburg tartományban, így a Csendes éj szülőhelyét, Obendorft is szétszaggatva. A közeli, addig önálló Salzburg érseki várost lefokozták járási központtá, és Ausztriához csatolták (Müncheni szerződés 1816).

Ezekkel a változásokkal rengetegen elvesztették megélhetésüket, és a sok szenvedésnek nem volt vége, a nehézségek folytatódtak immár az egész világban.

A Tambora vulkán kitörése 1815 áprilisában (Sumbawa sziget, Indonézia) és a vele járó cunami, vulkáni por és szélvész miatt hatvanezren haltak meg. A vulkánkitörés rekordméretű volt, 8-as skálán 7-es, szuperkolosszális erősségű, ami csak Santorini elpusztulásához fogható (Égei-tenger, kb. 3600 évvel ezelőtt).

Akkoriban a hírek lassabban érkeztek Európába, >>>

>>> így a katasztrófális vulkánkitörésről szóló híradás is, viszont az emberek érezték a rettenetes változásokat, melyeket az apró vulkáni részecskék légkörbe kerülése okozott a teljes északi féltekét beborítva.

A bolygó átlaghőmérséklete 0,7-0,4 fokkal csökkent, komoly mezőgazdasági károkat okozva. A klímaváltozás az élet minden területét összezavarta. Nyáron hó és jég esett, folyók léptek ki medrükből, éhínséget és járványokat hozva Kínától Kanadáig, Indiától Európáig.

Az 1816-os „nyár nélküli” év miatt az USA-ban és Európa több pontján éhínség pusztított, Dél-Európában tifuszi járvány tört ki. A zavar megakasztotta az esős évszakot Indiában, összesen három aratás maradt ki, az éhínség miatt kolerajárvány tört ki a Gangesz mentén, a betegség Moszkváig is eljutott. Az aszály miatt a takarmánynövények pusztulása érintette az állatokat, a közlekedésre használt lovakat. Ezért történhetett, hogy a katasztrófa egy találmányt is hozott: a kerékpárt.

Európában 200 000 ember hunyt el járványok miatt és az éhínség következtében. Az emberek Isten büntetésének tekintették a történéseket, és apátiába süllyedtek.

Ebben az apokaliptikus időszakban született Mariapfarrban 1816-ban Joseph Mohr segédkáplán tollából a Csendes éj (Stille Nacht) szövege a sok szenvedést megélt emberek vigasztalására. Feltehetően a templomban található festmény ihlette a szerény, csodás tenor hangú, gitáron kiválóan játszó papot a vers megírására. Az emlékmúzeumban többet is megtudhatunk Mohr atyáról, bár soha nem engedte, hogy arcképet készítsenek róla.

1818 karácsonyán barátját, a salzburgi Arnsdorfban tanítóskodó Franz Xaver Grubert kérte fel, hogy komponáljon az eredetileg hat versszakos költeményhez egy dallamot. Mindketten nehéz körülmények között nőttek fel és közvetlenül érintettek voltak a szenvedésekben. Szívükön viselték a reményvesztett híveket, és karácsonyi énekükkel a megváltás és az isteni szeretet üzenetével próbálták lelket önteni a csüggedt szívekbe.

A dallam két énekszólamra és gitarra íródott bensőséges hangú bölcsődal siciliano ritmusban, 6/8-ban, német nyelven, ami nem volt akkoriban kézenfekvő.

Több feltevés van arra nézve, hogy eredetileg miért nem orgonán kísérték. Egérrágta orgona fűjtatóról, de legalábbis elromlott hangszerről regélnek, azonban valószínűleg Mohr döntött a gitár kíséret mellett, mivel az éneket Oberndorfban az éjféli mise után, a templomi betlehem mellett adta elő Mohr és Gruber. Ebben az is érdekes, hogy a gitárkíséretet akkoriban nem tekintették méltónak templomi szolgálathoz.

Gruber később több variációt is készített az énekekre, és megérhette első sikereit, valamint örökölni hagyta a pontos keletkezésének történetét.

Pár évvel később egy orgonaépítő, név szerint Carl Mauracher vitte el Tirolba, ahol 1830-as évek elejétől tu-

datosan ápolták a tiroli népzenei hagyományokat. Így tiroliak, egy zillertali vándoráros testvérpár énekelte el a lipcsei karácsonyi vásáron 1831-ben.

A Németalföldre, Európa több részére és Oroszországba nagyon hamar eljutott az ének, a XIX. század végére már az USA-ban is ismerték, és misszionáriusok az egész világon elterjesztették.

Azóta 300 nyelvre és dialektusra lefordították, magyarul is több fordítás létezik. 2011-ben nyilvánították az UNESCO szellemi kulturális örökség részévé. „Ez a béke dala, amely tele van határokat átlépő spiritualitással. És ez időtlen. Ez a világ minden jóakarató emberé.” (Prof. Kasperek Gottfried)

Baloghné Kovács Magdolna (Szolgatárs)

A „Csendes éj” emlékkápolna Oberndorf-ban

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Print Printon Nyomda, Nagyvárad.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605